

Det primære mål med ordningen har ikke været en statsfinansiel forbedring, men at tilskynde de enkelte institutioner til driftsøkonomisk adfærd på betalingsområdet. Betalingsafvikling har traditionelt ikke haft økonomisk betydning for den enkelte institution, idet renteindtægter og -udgifter normalt konteres på en fælles konto for hele staten, hvorimod institutioner, der er omfattet af ordningen vedrørende selvstændig likviditet, har selvstændige, *forrentede* konti.

Ordningen planlægges udvidet til at omfatte størsteparten af det statslige driftsområde i midten af 1990'erne.

Pris- og lønforudsætninger

Ved udarbejdelse af finanslovsforslaget for 1993 er der anvendt de generelle pris- og lønforudsætninger, der fremgår af *tabel 3.1.1*.

Pris- og lønopregningen består af 2 elementer:

- 1) En niveauekorrektion for nye skøn over udviklingen fra 1991 til 1992.
- 2) Et skøn over udviklingen fra gennemsnit 1992 til gennemsnit 1993.

De anvendte hovedindeks er vist i nedenstående tabel:

Tabel 3.3.1. Pris- og lønforudsætninger for 1992

	Niveauekorrektion vedr. 1992	Skøn for 1992 - 1993	Samlet opregning
Lønninger	0,1	2,2	2,3
Varekøb	0,3	2,5	2,8
Tjenesteydelser	0,4	2,6	3,0
Materielanskaffelser	-0,5	2,5	2,0
Generel pris- og lønstigning	0,2	2,3	2,5
Generel prisstigning	0,2	2,5	2,7
Driftstilskud	0,2	2,3	2,5
Byggeomkostninger ¹	1,5	3,5	5,0
Forbrugerpris	-0,3	2,4	2,1
BNP-deflator	-0,3	2,2	1,9

¹) Niveauekorrektionen for byggeomkostninger vedrøre *både* prisudviklingen i 1990 og 1991, idet indekset anvendes i forbindelse med regulering af anlægsprojekter.

I forbindelse med fastlæggelsen af pris- og lønforudsætningerne for 1993 blev der foretaget en revurdering af de anvendte pris- og lønforudsætninger på finansloven for 1992. Det samlede skøn over pris- og lønudviklingen afviger ikke væsentligt fra, hvad der blev skønnet forud for finansloven for 1992, dog er der en række mindre afvigelser for de enkelte delforudsætninger. Disse afvigelser fremgår af *tabel 3.3.1*. i "niveauekorrektion søjlen".